Vriendin

ECHT. Zoals jij

Nooit jaloers?
Ach, we zijn allemaal mensen
15 eerlijke verhalen

Plusssize-model Iskamella
'MIJ TE DIK-NOEMEN MAAKT GEEN INDRUK'

PSYCHE
Nee is ook een antwoord
ontdekt redacteur Jorinde

'Ik ontdekte dat mijn ouders diep in de schulden zitten'

TIENERMOEDER TARA
'IK VERGOOIDE MIJN LEVEN?
Moet je me nu zien!'

Annes overleden zoon Jorrit (17) werd bewonderd door velen
'Hij was altijd ziek, maar vierde het leven'

Lekker naar buiten!

12 wandelingen die nog wél rustig zijn
Inside tips van boswachters

Voor maar € 3,15

8 710425 298143 02108
23 februari t/m 1 maart 2021
Spanje € 4,30
08
betapress

Gedoemd te mislukken?

Mooi niet!

NIEMAND HAD ER VERTROUWEN IN DAT HET OOIT NOG IETS MET DEZE 3 VROUWEN ZOU WORDEN. MAAR MOET JE ZE NU EENS ZIEN!

TARA

MADELON

NATHALIE

Tara was **tienermoeder** en is nu **succesvol zakenvrouw**

Tara (36) groeit op in een Jehova's Getuigen-gezin en raakt zwanger op haar zestiende. Ze besluit voor het kind te gaan. Inmiddels is ze eigenaar van Miss Business en moeder van Yarah (17) en Julia (4). Tara is 3 jaar samen met haar verloofde.

Tara: "Mijn jeugd was intens, alles draaide om de Bijbel. Wij waren Jehova's Getuigen. Dat betekende: geen verjaardagen, geen Kerst, geen Sinterklaas, geen Pasen, niks. We kregen een opvoeding die gebaseerd was op angst: je moet dit, anders kom je niet in het paradijs. Mijn ouders scheidden toen ik veertien was en ik ging bij mijn vader wonen.

Op mijn zestiende kreeg ik een vriendje van 21. Toen ik op een dag misselijk werd van de lucht in de snackbar, deed ik een zwangerschapstest. Jawel, ik was zwanger. Iedereen was in shock. Ik denk vooral omdat ze het van mij niet hadden verwacht, ik was 'dat grijze Jehova-muisje'. Ondanks alle tegenwerkingen van mijn familie en van de vader van de baby, besloot ik voor dit kind te gaan.

Fast forward naar mijn twintigste: ik had veel schulden, woonde met mijn dochter vierhoogachter en was depressief. Ik had geen opleiding afgemaakt. Ik hoorde iedereen denken: zie je wel dat je je leven hebt weggegooid? Ze hadden gelijk: wat had ik nou bereikt?

'IK HOORDE IEDEREEN DENKEN: ZIE JE WEL DAT JE JE LEVEN HEBT WEGGEGOOID?'

Toen Yarah naar de basisschool ging, belde ik de sociale dienst. Ik wilde studeren. De vrouw die ik aan de lijn had, zei dat ik bij de plantsoenendienst kon werken. Ik zei dat ik geen schoffel nodig had, maar een studie! Uiteindelijk mocht ik een versneld mbo-traject volgen. Binnen anderhalf jaar had ik mijn diploma. Ik kreeg een baan en loste mijn schulden af.

Ik had zo'n enorme bewijsdrang. Op mijn 28ste was ik commercieel directeur bij een televisieproductiemaatschappij. Op mijn 31ste richtte ik mijn bedrijf op en op mijn 34ste werd ik finalist in de Rotterdamse Zakenvrouw van het Jaar-verkiezing en was er niets meer over van dat grijze Jehova-muisje dat gedoemd was om te mislukken.

Mijn dochter Julia, nu vier, kreeg ik met behulp van een donor. En sinds drie jaar heb ik een lieve vriend, die inmiddels bonuspapa is voor de kinderen. Het heeft zo moeten zijn.

Ik heb een boek geschreven: *Van tienermoeder naar zakenvrouw*. En dit jaar heb ik de Tienermoeder van het Jaar-verkiezing opgezet. Hiermee wil ik jonge moeders in een positief daglicht zetten. Er ligt een stigma op tienermoeders. Je mag alles in Nederland anno 2021, je mag van iedereen houden, maar waag het niet om op jonge leeftijd zwanger te worden, dat is not done. Dat stigma moet eraf."

Yarah is geboren!

Samen met Yarah de verjaardag van Julia vieren.

Madelon komt uit een **moeilijke thuissituatie** en **runt nu een coachbedrijf**

Madelon (41) groeit op in een achterbuurt met een moeder die in de bijstand zit en een (stief)vader in de gevangenis. Inmiddels runt ze een succesvol coachbedrijf, is ze getrouwd en moeder van 2 jongens van 10 en 6.

Madelon: "Mensen bij wie ik vroeger op school zat, zijn verbaasd over wat ik heb bereikt. Die verbazing snap ik wel: ik had niet bepaald een stabiele basis. Ik groeide op in een eenoudergezin, mijn biologische vader liet ons in de steek toen ik nog een baby was en mijn moeder zat in de bijstand. Ze heeft hard moeten knokken om het voor mij goed te doen. Omdat we in een beruchte achterbuurt van Almere woonden en het niet breed hadden, trokken we vooral mensen aan die ook in de problemen zaten. Jong als ik was, realiseerde ik me toen al dat ik dit leven later níét wilde.
Rond mijn elfde kreeg mijn moeder nieuw contact met mijn stiefvader, die in de gevangenis zat. Het hoe, wat en waarom, daar werd niet over gesproken. Eind 1994 kwam hij uit de gevangenis. Hij was veertien dagen thuis toen hij ziek werd: alvleesklierkanker. Hij is met spoed geopereerd en naar huis gestuurd met de boodschap dat zijn laatste dagen waren ingegaan. Uiteindelijk heeft hij nog anderhalf jaar geleefd. Zijn laatste maanden hebben we hem thuis verzorgd. Ik hield het huishouden draaiende en mijn moeder nam de verzorging voor haar rekening. In die periode deed ik mavo-eindexamen. Mijn stiefvader overleed in juni dat jaar, op z'n 38ste.
Na mijn examen hadden mijn moeder en ik een gesprek met mijn decaan over de havo. Hij zei: 'Je hebt zo veel meegemaakt, dus het eerste jaar blijf je sowieso zitten.' Ik snapte niet waar die man het over had. Hoezo blijf ik het eerste jaar zitten? Ik dacht: al ga ik eraan onderdoor, ik zal laten zien dat dit niet klopt. Dat is gelukt, na succesvol de havo te hebben doorlopen, rondde ik ook een hbo-opleiding af.
Die decaan kon zich niet voorstellen dat ik succesvol zou worden, maar kijk: ik heb een warm gezin en run mijn eigen coachbedrijf. We wonen in een mooie woonboerderij en hebben twee auto's. Als ik iets wil kopen voor mijn kinderen, doe ik dat. En elke keer als ik mijn omzetdoel heb gehaald, koop ik schoenen of een tas voor mezelf. Ik denk nog regelmatig met een glimlach terug aan die decaan..."

'JONG ALS IK WAS, REALISEERDE IK ME TOEN AL DAT IK DIT LEVEN LATER NÍÉT WILDE'

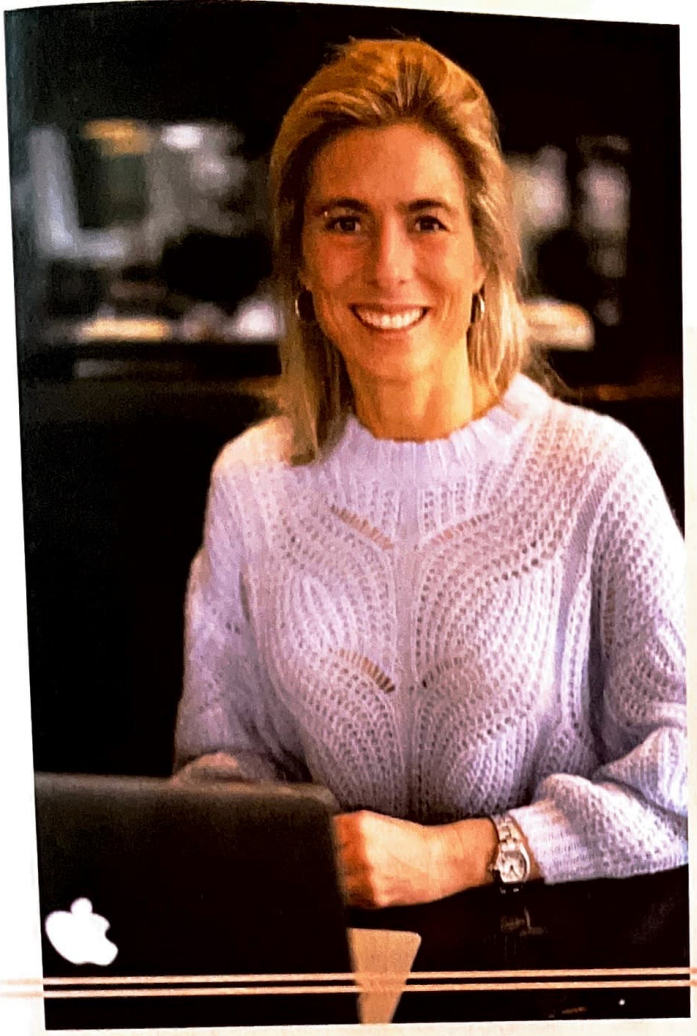

Met 'slechts' mavo werd Nathalie ceo van een internationaal bedrijf

Als **Nathalie (45)** met een mavo-advies van de basisschool komt, zien haar ouders haar toekomst instorten. Inmiddels runt ze een internationaal concern in mondverzorgingsproducten. Ze is getrouwd met Fokke Jan (56). Naast vier bonuskinderen uit zijn eerste huwelijk, hebben ze samen Kick (12) en Mulle (10).

Nathalie: "De lat lag erg hoog in mijn familie. Mijn broertje en ik moesten snel, slim en verbaal sterk zijn. Een opleiding moest minimaal academisch zijn. Mijn vader zei zeer regelmatig: 'Zolang jij geen academische titel hebt, stel je niks voor.' Hij was een absolute schat, een lieve vader – hij is inmiddels overleden – maar het was zijn maatstaf dat je pas succesvol kon zijn als je de universiteit had doorlopen.
Op de basisschool was ik een rebels meisje met een grote bek. Daardoor kreeg ik veel negatieve feedback. Zo zei de directeur van school een keer tegen mij: 'Al draagt een aap een gouden ring, het is en blijft een lelijk ding.' Ik was elf! Dat was funest voor mijn zelfvertrouwen. Na mijn eindtoets kreeg ik een mavo-advies met vraagteken. Hier durfde ik natuurlijk niet mee thuis te komen.
Mijn ouders wisten me binnen te kletsen op een havo-vwo-school. Daar moest ik toen natuurlijk nog laten zien dat ik het niveau aankon. Maar mijn zelfvertrouwen was – mede door mijn basisschoolperiode – extreem laag. Als ik toetsen had, hing ik regelmatig kotsend boven de wc. Op een gegeven moment ben ik een niveau teruggezet. Van 2 vwo naar 3 havo, waar mijn vader natuurlijk weer een uitgesproken mening over had. En ik weer buikpijn van kreeg. De jaren erna waren een struggle, waarin ik mezelf door een universitaire graad werkte. Daarna startte ik mijn carrière flitsend in de corporate wereld. Iedereen blij, behalve ik.
Dat ik vervolgens een eigen bedrijf wilde beginnen, was volgens mijn ouders een slecht idee. Mijn vader was zelf directeur van een groot Nederlands verzekeringsbedrijf. Jarenlang hebben mijn ouders geprobeerd mij en mijn vriend op andere gedachten te brengen. Steeds als we langskwamen, lagen er krantenknipsels op de keukentafel en werden we aangemoedigd te solliciteren.
Inmiddels zijn we tien jaar verder. Het harde werken is beloond: ik sta aan het roer van Blue'm, een internationaal concern in mondverzorgingsproducten met zuurstof. We hebben een dochterbedrijf in Brazilië en horen bij de snelstgroeiende bedrijven van Nederland. Hier hebben we een team van dertien man, in Brazilië hebben we dertig medewerkers. Ik denk dat het wel is goedgekomen met dit 'mavo-klantje'..."

'ZONDER ACADEMISCHE TITEL STEL JE NIETS VOOR, ZEI MIJN VADER ALTIJD'

TEKST THÉA THUSSEN FOTO'S PRIVÉBEZIT